

Egy felejthetetlen gólyabál

Egy ETK-s Gólya szemével

Idén október 22-én került sor a már-már hagyománynak tekinthető Gólyabálra. A bála, amit tábor óta hallgattunk a felsőbb évesektől. Mindenki arról próbált meggyőzni minket, hogy ki ne hagyjuk, időben vegyük meg a jegyet, egyszóval ebben az időszakban minden egy dologról szólt: a Bálról.

■ *A gólyák többsége pedig lelkesen készülni kezdett, hogy a nagy napra minden a lehető legtökéletesebb legyen.* Mindenhol arról beszélgettek ki milyen ruhába megy, milyen kiegészítővel dobja fel, és hogy milyen konttyal és sminkkel teszi tökéletessé az összehatást. Egy diáksereg hangolódott a bálra.

Nem csak az **első évesek** készültek, de **mögöttük az instruktorok is felsorakoztak.** Szórolapokat osztottak, e-maileket küldtek, bíztattak mindenkit, hogy jöjjön el és szórakozzon. Órákon át ültek a Vas utca aulájában és a NET-ben és árulták a jegyeket, mialatt egy rossz szavuk sem volt, **mindig mosolyogtak.** *Egyik nap megkérdeztem az egyik instruktort, nem unalmas-e ott ülni és várni. A válasz: „viccelsz, ez a legjobb szórakozás!” Majd segítségükkel kezdetét vették a betűtánc próbák, vagyis az egész iskola lázasan készülődött a bálra.*

Én keringőztem, ami nem volt betűtánc, mégis fantasztikus élménynek ígérkezett. Emlékszem az első próbán még azt sem tudtam hol van a NET, iszonyatosan szorongtam, mégis **kellemes izgatottság vett rajtam erőt. A keringőzés amúgy is sok lány álma.** *Hiszen ki ne álmódozna arról, hogy egy jóképű fiúval az oldalán, hófehér ruhában táncolhasson?* Heteken át gyakoroltunk, mialatt a **közös tánc új barátságokat hozott létre, egy új közösség alakult és egyre jobban megismertük egymást.** Szinte hiányoznak a végig próbált esték, amikor mi gólyák csak csetlettünk-botlottunk, és nem lankadt a lelkesedésünk, amikor soka-dik próbálkozásra sem sikerült egy-egy lépés. Visszagondolva bizony elég sokszor „táncoltunk” az oktatónk idegein, de mindent egybevetve megérte a hetek fáradozásai. Nem csak a tánc

miatt, hanem azok miatt az emberek miatt is, akiket a barátomnak tudhatok, és akikkel nem is találkoztam volna, ha nem kezdek el táncolni.

A bál napján már délben a NET-ben

kellett lennünk, hogy még párszor végig próbáljunk mindent, és a hiányosságok a helyükre kerüljenek. Amikor beléptem a **NET aulájába a szavam is elállt. Instruktorok szaladtak, szerveztek, rendeztek, díszítettek és mindent megtettek, hogy nekünk, gólyáknak-megint- felejthetetlen élményt nyújtsanak.** *Időt és energiát nem sajnálva dolgoztak egész este. Az első gondolatom akkor és ott: „hát igen ők már megint kitétek magukért.”*

A dísztermi előadás csak nekünk, gólyáknak és a tanároknak szólt így ide csak mi ülhattünk be illetve az értünk dolgozó néhány instruktor. Öt óra- kor engedtek be minket és ezzel kezdetét vette a bál. A nyitótánc palotás volt, majd Szél Ágoston rektor helyettes úr elmondta köszöntő beszédét. Egész este betűtáncok és egyéni produkciók váltották egymást. Tapsvihar tört ki, ha egy-egy betű befejezte a táncát, hihetetlen csend telepedett a teremre, amikor valaki zongorázott. Nem is lett volna igazi a bál, ha az instruktorok nem kedveskednek gólyáinknak egy külön táncal. Méghozzá egy nagyon jó táncal.

Meglepetésképpen a **IÖCS** készített nekünk egy **kisfilmet, ami a tatai gólyatábor eseményeit idézte fel.** *Hihetetlenül jó volt visszaemlékezni a táborra.* A teremben mindenki tapsolt, sikoltozott és együtt örült egy-két ismerős képnek. *A kisfilmben azt is láthattuk, hogy az instruktorok mennyit fáradoztak, mire mindent előkészítettek a táborra.* Ilyenkor elgondolodom, vajon meg tudjuk-e valaha is hálálni ezt a sok gondoskodást. A film végig nézésekor, még ha csak pár percre is **de újra átélhettük a táborban töltött hat napot.**

Végül sorra került a keringő, amit már nagyon vártam, és ami a kezdeti nehézségek ellenére nagyon jól sikerült. *Aznap este mindenki büszke volt: az instruktorok és tanárok a gólyákra, a gólyák pedig rájuk.* Kezdetét vette az igazi nagy „party”, ahová már felsőbb éves és külsős is bejöhettek.

Ami nekem a legjobban tetszett az egész este folyamán az, hogy **itt mindenki egyenlő volt.** *Nem voltak gyógytornászok vagy fogorvosok, sem orvosok vagy szülész nők, itt mindenki Semmelweises volt.* Igazán büszke vagyok, hogy ide járhatok. Mert nem csak remek tanáraink vannak, nem csak kitarító felsőbb éveseink, hanem mint kiderült **összetartó elsősök** is. Ezt pedig instruktorainknak köszönhetjük! *Az a nap nem a versengésről szólt.* Senki nem akarta a másikat túlszárnyalni szépségben, tudásban vagy tehetségben. Az egész értünk gólyákért volt, akik együtt bulizhattak azokkal az emberekkel, akik évekig a második családjukat jelentik majd. **Aznap este mindenki szép volt, mert az az este tökéletes volt.**